

Titel: Nr. 90. 11te April.

Citation: "Nr. 90. 11te April.", i *1916: Lov*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r31-shoot-chptrd1e23914/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: 1916: Lov

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Nr. 90. ifølge den i Spørgsmaalene givne Beskrivelse af Gerningen og Nævningernes Svar paa disse 11te April. er erklæret skyldig.

§ 904.

Hvor Nævningernes Erklæring gaar ud paa, at Tiltalte er skyldig, men Retten finder, at Sagens Bevisligheder ikke har afgivet tilstrækkeligt Grundlag for at fælde Tiltalte for den Forbrydelse, i hvilken Nævningerne har erklæret ham skyldig, kan den ved Kendelse beslutte, at en ny Domsforhandling skal foregaa. Beslutningen træffes i Embeds Medfør, uden at Parterne har Adgang til derom at fremsætte Begæring, og kan træffes, saa længe Dom ikke er afsagt.

§ 905.

Ny Domsforhandling, som besluttes i Medfør af forrige Paragraf, bliver at foretage, enten paa samme eller paa et senere Ting, for andre Dommere og andre Nævninger. Indtil Nævningeerklæring under den nye Sag er afgivet, kan Rigsanklageren beslutte at fratage Tiltalte, i hvilket Tilfælde Frifindelsesdom bliver at afsige.

Falder ogsaa den nye Domsforhandling ud til en fældende Nævningeerklæring, kan Retten, naar den finder, at Beviset er utilstrækkeligt til at fælde Tiltalte for den Forbrydelse, i hvilken Nævningerne har erklæret ham skyldig, afsige Frifindelsesdom eller, naar den finder det godtgjort, at Tiltalte er skyldig i en mindre Forbrydelse end den, Nævningernes Erklæring lyder paa, afsige Dom i Overensstemmelse hermed; Bestemmelsen i sidste Punktum af § 909 finder herved tilsvarende Anvendelse.

Under den nye Sag kan der ikke forelægges Nævningerne noget Spørgsmaal, som sigter paa en strengere Straf, end Tiltalte vilde have været hjemfalden til, saafremt den første Nævningeerklæring var blevet taget for gyldig, medmindre Betingelser foreligger for Genoptagelse.

§ 906.

Naar Tiltalte af Nævningerne er erklæret skyldig, og Retten ikke straks i Henhold til § 903, 2det Stykke, eller § 905 afsiger Frifindelsesdom eller i Henhold til § 904 beslutter, at ny Domsforhandling skal foregaa, faar først Overanklageren og derefter Forsvareren og Tiltalte Ordet for at udtale sig om Strafudmaalingen og andre Punkter, som ligger udenfor Nævningernes Afgørelse, og der gives dem Lejlighed til at fremkomme med de Bevisligheder, som herved maatte udkræves. Parternes Udtalelser og Bevisførelsen maa ikke gaa ud paa at rokke ved noget, som er afgjort ved Nævningernes Erklæring. Ved denne Forhandlings Slutning optages Sagen til Dom.

Har Tiltalte ikke været til Stede under Afgivelsen af Nævningernes Erklæring, bliver denne, forinden Forhandlingen kan fortsættes paa Grundlag af samme, at oplæse for ham, efter at han atter er fremstillet.

§ 907.

Domsforhandlingen afsluttes ved Rettens Dom i Sagen; dog betragtes Sagen som tingfæstet ved Retten, indtil Dommens Fuldbrydelse kan begynde, eller indtil i Tilfælde af Anke Sagens Aktstykker er indsendte til Rigsanklageren (jfr. § 952).

§ 908.

Dommen skal, for saa vidt den ikke gaar ud paa Sagens Afvisning, enten domfælde eller frifinde.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.